

ISSN : 2277 - 7881 : Peer Reviewed & Refereed International Journal
IJMER, Volume 9, Issue 6 (7), June - 2020
Impact Factor : 6.514, IC Value : 5.16, ISI Value : 2.286

*I*nternational *J*ournal of *M*ultidisciplinary *E*ducational *R*esearch

(Social Sciences, Humanities, Commerce & Management, Engineering & Technology, Medicine, Sciences, Art & Development Studies, Law)

International Telugu Webinar

Dr. S Divija Devi
Convenor

Organized by

DODLA KOUSALYAMMA GOVERNMENT COLLEGE FOR WOMEN

Nellore, Andhra Pradesh - 524003

Autonomous College, College with Potential For Excellence

As certified with A Grade by NAAC

Editor-in-Chief

Prof. Dr. Victor Babu Koppula

M.A., M.A., M.Phil., PDE, D.Litt

CONTENTS

Volume 9

Issue 6(7)

June 2020

S.No		Pg.No
1.	కుటుంబ వ్యవస్థ - భారతీయ సంస్కృతి డాక్టర్ లీలాకు విజయ కృష్ణారెడ్డి (ఎట్వో)	1
2.	తెలుగు సాహిత్యంలో భారతీయ సంస్కృతి అంశాలు ఆచార్య కనీరెడ్డి వెంకటరెడ్డి,	7
3.	భారతీయ సంస్కృతి - తెలుగుసాహిత్యం ఆచార్య కె. దామోదరనాయుడు	18
4.	సాహిత్యవిమర్శ - భారతీయత డా. సిహెచ్. లక్ష్మణ చక్రవర్తి	23
5.	'అభ్యాశ్చిర సింస్థిత - అచలం' డా బి.త్రివేణి	28
6.	సాహిత్యం (కవిత్వం-వైవిధ్యం) - మానవీయ విలువలు డా బోడ బగన్నాథ్	37
7.	<u>తెలుగు సాహిత్యం - భారతీయ సంస్కృతి</u> డా.కె. కరుణాశ్రీ	40
8.	రాయలసీమ కరువుసంస్కృతి (మొలకల వున్నమి - వేంపల్లిగంగారెడ్డి) గోపవరం పద్మప్రియ	44
9.	సుక్కు ఉత్సవం మల్లెంబాక వెంకటరావు	51
10.	'మహాభారతంలో చతుర్విధ పురుషార్థాలు' డా. గోదావరి వెంకట మురళి మోహన్	53
11.	తెలుగు కవితానైపుణ కవిత్వం జూబిల్ హిల్స్ పాఠశాల పుస్తకాల ద్వారా Dr.N.Suryakanthi	60
12.	<u>శివ సాహిత్యంలో దార్శినికాంక్షలు</u> డాక్టర్ తండు కృష్ణయ్య	65
13.	చేనేక శుక్తి పురాణం - వర్షాది పురాణం రావిరాల లక్ష్మీకాంతం	74

31.	కూనలమ్మ వదలాలు - సామాజికాంశాలు	డా. పి. జయచంద్రుడు,	162
32.	"గిరిజన సంస్కృతికి ప్రతీకలు చందుగలు"	జె.నంగీర,	168
33.	భారతీయ కుటుంబ వ్యవస్థ-గొప్పదనం	శ్రీమతి డా.ఎన్.కారడ	171
34.	స్వీదాద సాహిత్యం - పరిణామం	డా. కె. గిరిజ	176
35.	భగవద్గీతలో మానవ జీవితాదర్శములు, విలువలు	కె. కూభరి	181
36.	"భారతీయ సంస్కృతికి దర్శనం-నిగమచర్య అక్క జెలిచ్చం"	డా. ఏ. నాగజ్యోతి,	185
37.	కుటుంబ వ్యవస్థ	డా. కొయ్య శ్రీనివాసులు	190
38.	19 వ శతాబ్ది ప్రారంభంలోని తెలంగాణ చారిత్రక సాంస్కృతిక నేపథ్యం	పి. వెంకటప్రసాదు	193
39.	ఆంధ్రమహాభారతం - సామాజిక విలువలు	Dr. V.K.T. MAHALAKSHMI,	195
40.	రాయలసీమ వృత్తి కథల్లో సంస్కృతి సంప్రదాయాలు	కందుకూరు శ్రీధర్	199
✓ 41.	ప్రాచీన శాస్త్ర పునావలోకనం - శిరాయజ్ఞం నవం	డా. జంపిల అమలాక	205 ✓ (23)
42.	దివసము సాహిత్య కళారూపం - యక్షగానం	రైలా హేమ బాంధవి,	211
43.	కర్నూలు తీర్థ - ప్రాచీన గేయాలు	డా. మల్లెపోగు వెంకటలక్ష్మమ్మ	214
44.	చింతామణి నాటకం - పాత్ర చిత్రణ	తొట రామకృష్ణ	219
45.	రాయల యుగములో వేషధారణ	రౌతు లక్ష్మీనారాయణమూర్తి	222
46.	కందుకూరి వారి అభిజ్ఞాన శాకుంతలం - భారతీయ సంస్కృతి	డా. పి. జనసూర్యుని	227
47.	దేవాలయము - సంగీతము	డా. జి. సుహాసిని	239
48.	పేదాలలో మన భారతీయ సంస్కృతి	-చక్రపారి రమణ	243

ప్రాచీన శాస్త్ర పునరావలోకనం - శిలాయజ్ఞం నవల

డా॥ అంబాల అనూరాధ
 ఎం.ఎ, ఎం.ఫిల్, పి.హెచ్.డి
 ప్రొఫెసర్, ఎఫ్.వి.సి., ప్రభుత్వ డిగ్రీ కళాశాల,
 గార్ల, మహబూబాబాద్ జిల్లా.

Abstract: భారతీయ సంస్కృతిని విశ్వవ్యాప్తం చేయటంలో ప్రముఖ పాత్ర శిల్పానిదే. భారతీయ శిల్పం శతాబ్దాల క్రితమే ప్రపంచాన్ని ఆరణ్యించింది. భారతీయ శిల్పాన్ని దేవాలయ వాస్తునీ విడివిడిగా చూడలేము. ఇలాంటి ఉత్కృష్ట శిల్ప విశిష్టత గురించి తెలుగు రబ్బానా సాహిత్యంలో వెలువడిన ఒకే ఒక నవల శిలాయజ్ఞం.

శాస్త్రీయ విషయాన్ని నేర్చుగా రథనంలో వాడి, నేరుగా విషయ జ్ఞానాన్ని అందించిన రచనయిది. పాఠశాల క్రితం వెలువడి సంవలనం రేకెత్తించిన ఈ నవలను, దానిలోని శిల్పశాస్త్ర పరిజ్ఞానాన్ని నేటి తరానికి అందించాలనే ఆలోచన ఈ పరిశీలనా వ్యాసం లక్ష్యం. కథాసంవిధానం కోరికీ వెళ్ళకుండా శిల్పశాస్త్రచర్చ, నవలలో దాని పరిధి, విషయ విజ్ఞాన పరంగా రచయిత సృష్టించిన అంశాలు మొదలైన వాటిని స్పష్టంగా వివరించటం ఈ వ్యాసం పరిధి.

ఉపోద్ఘాతం: సమాజ చింత కోరేది సాహిత్యం. మానవ సమాజం ప్రశాంతంగా మనగలిగేందుకు అనేకానేక ఉపాయాన్ని మన పూర్వులు ఆలోచించి ఉంచారు. మానవీయ విలువలు, పాపభీతి, భక్తి మార్గం, ధర్మ చేపనం వంటి సదాచారాల ద్వారా మనిషిలోని వికృత షోకడలని అణచివేయగలం అని గ్రహించి, వాటిని అంతర్లీనంగా చేవికంలో అంతర్భాగంగా పుండేలా భారతీయ సంస్కృతిని మలిచారు.

మానవ వ్యక్తిత్వ వికాసంలో కళల ప్రాముఖ్యం అత్యధికంగా వుంటుంది. కళాత్మక హృదయం గల వ్యక్తి సున్నితమై వుండి, ఎప్పటికీ ప్రమాదకారిగా మారదు. కళాకారుడే గాక, కళలని ఆస్వాదించే కళాహృదయుడు కూడా మానవీయ కోణంలో ఆలోచించ గలుగుతాడు. అతని లోని ఆర్తర వల్ల ఈ లక్షణం అలవడుతుంది. ఈ రహస్యాన్ని గుర్తెరిగిన మన పూర్వులు ద్వాపర శిల్పకళా నిర్మాణాలను చేపట్టారు. మనిషిలోని కారివ్యాన్ని కట్టిడి చేయాలంటే భక్తి మార్గం మేలు అని తలచి, కళలని దైవ దింతననీ కలగలిపి అద్భుత దేవాలయ నిర్మాణాలు ఆరిపారు.

అఖండ భారతదేశంలోని దేవాలయ శిల్పం, ప్రపంచంలోని మరే ఇతర జాతులకీ సాధ్యం రాలేదు. అత్యద్భుత, రహస్యమయ శిల్ప శాస్త్రం ఈ దేశ శిల్పాలకే సొంతం. దేవతామూర్తులు, పురాణ గాథలు, ప్రకృతి రమణీయత, శృంగారాది నవరసాలు, అనేక శాస్త్రీయ విషయ ఛోదన... ఇలా అనేకాంశాన్ని భారతీయ శిల్పాలు అలవోకగా శిల్ప శోధింప చేశారు. ప్రాచీన భారతదేశంలో దేవాలయం ఒక విజ్ఞాన కళాక్షేత్రం. మానవ ఐహుముఖ వికాసానికి కేంద్రం. ఆ కేంద్రానికి పునాది శిల్ప నిర్మాణం.

భారతీయ ధర్మాన్ని నాగరికతనీ, లోదానికి రాలివెప్పి, గొప్ప ప్రచారం నిర్వహించింది కూడా భారతీయ శిల్పమే. ఇటువంటి శిల్ప ప్రాధాన్యాన్ని దాటకదలు కొన్ని మనం విన్నాం. భారతీయ శిల్ప శాస్త్రరహస్యాన్ని, అజ్ఞాతంగా మిగిలిపోయిన శిల్పాలే ఇతి వృత్తంగా మలిచిన దావ్యాలు మనకు లేవు. ఆ లోటుని తీర్చిన నవల శిలాయజ్ఞం.

డా. కలువగుంట రామమూర్తి గారి అద్భుత రచన యిది. 1995 లో తిరుమల తిరుపతి దేవస్థానాలు, ధార్మిక గ్రంథ ప్రచురణలో భాగంగా వారి అద్భుత సహాయంతో దీపం పబ్లికేషన్స్ - తిరుపతి వారు ప్రచురించారు. 18 అధ్యాయాల ఈ నవల ఆధునిక కాలంలో వచ్చిన ప్రపంచం అనాది, సంక్షిప్తమైన విషయాల్ని, విలువైన సమాచారంతో సవివరంగా తెచ్చిన తీరు అమోఘం. ప్రపంచ లక్షణాలన్నీ ఉన్న ఈ కావ్యంలో ప్రతి వాక్యం రసకమ్పం, పండితుల్ని అనంద పాఠవశ్యంలో ముంచే అమృతసోన వంటి దాషాప్రవాహం ఈ నవల ప్రశ్నేకర.

పరిశీలనా విశ్లేషణ:

డా. కలువగుంట రామమూర్తి గారి కలం నుండి వెలువడిన రెంట్ రచన యిది. మొదటి నవల 'అగ్ని గర్భ' కి ప్రాతిగాంపే ఈ కిలాయజ్ఞం నవల అయినా దేనికదే ప్రశ్నేకర ప్రతిపత్తి గల నవలలు. రెండు రచనలలోనూ రచయిత, భారతీయ సంస్కృతిని ముఖ్యంగా ప్రాచీన భారతీయ కళా సాంప్రదాయాల్ని విశ్లేషించి, సవివరంగా అందించేందుకు శ్రమించారు. విషయ సేవన, విశ్లేషణ, కథాన్వయంలో అపూర్వమైన పరిశీలన ప్రదర్శించారు.

కిలాయజ్ఞం ప్రధానంగా కిల్బుకావ్య దృష్టిలో సాగిన ఒక కిల్బు ప్రేమగార 'కిల్బం' తరు తెన్నులు, దేవాలయ కిల్బం యొక్క పూర్వావశాని, మొదలైన విషయాలతో కిల్బుకావ్యానికి చెందిన అనేక నిగూఢ విషయాల్ని వివరించారు. అంతేకాక మంత్రశాస్త్రం, ఆయుర్వేదం, శృంగారం.... వంటి ప్రాచీన భారతీయ శాస్త్ర రహస్యాలు అనేకం నవలలో పలుమార్లు చక్కచు వచ్చి ఎంతో విషయ విజ్ఞానాన్ని పరిశతకు అందిస్తాయి.

కిలాయజ్ఞ నవలని పరిశీలించే విషయంలో రచనలోని అలంకారికత, విషయ విజ్ఞానం, భాషా ప్రయోగ ప్రశ్నేకరాలు, ప్రాచీన సంస్కృతి... మొదలైన అనేక విషయాలు మన దృష్టిని ఆకర్షిస్తాయి. ప్రస్తుత వ్యాసంలో కిలాయజ్ఞం నవలలోని ప్రాచీన భారతీయ కళలు, ప్రశ్నేశీలి కిల్బుకళ గురించిన వివరణల్ని మూలమే విశ్లేషించటం జరిగింది. వివిధ విషయ పరిశోధనకి ఈ నవల ఒక సముద్రమే. ఈ సముద్రాన్ని అమృతమయంగా అందించిన రచయిత నిజంగా రన్నకేవి.

ఒక నిగూఢమైన కష్టసాధ్యమైన శాస్త్రీయ విషయాన్ని వివరించే ద్రుమంలో పఠన సౌలభ్యం చెడుతుంది. కథా గమనం కుంటుపడకుండా చెప్పగలగడం కష్టమైన సాము చెయ్యటమే. ఈ దార్శాన్ని రచయిత దాలా సమర్థవంతంగా ఈ నవలలో సాధించారు. ప్రాచీన భారతీయ సంస్కృతిలో భాగమైన కిల్బుకావ్యాన్ని సహేతుకంగా ఆధునిక సాహిత్యంలో నవలా రూపంలో మలిచి మనకు అందించినందుకు రచయితకు ఈ తరం ఋణపడి ఉంది. ఈ నవలలోని శాస్త్రీయ విషయాల్ని కిల్బుకావ్య రహస్యాల్ని పరిశీలించి, పరామర్శించటమే ఈ దిన్ని వ్యాసం యొక్క స్వల లక్ష్యం.

కిలాయజ్ఞం - శాస్త్రవిషయ సంధ్రం

కిలాయజ్ఞం నవలలో ఒక దోట నాయకా నాయకులైన ప్రవాళ, సౌరాఖ్యుడు తోటలో కలిసి శృంగార విషయ చర్చ చేస్తుండగా నాయక - "మొదలెడి శాస్త్రం అక్కర్లేదా...?" అంటుంది. దానికి నాయకుడు - "అర్చనార్థం వోదించేధంతా అదే అయినా ధర్మాధికారి ధర్మబద్ధంగా అనుసరిస్తే చేరే గమ్యమే మోక్షం" అని బదులిస్తాడు. ఈ కావ్యంలో రచయితకు ఈ రచనపట్ల వున్న లక్ష్య దృష్టి ఏమిటో అర్థమవుతుంది.

చతుర్విధ పురుషార్థాలలో మొదటి మాదిరినీ శాస్త్రీయ దృష్టిలో అధ్యయనం చేసి, ధర్మ బద్ధంగా అచరించటం వల్ల కలిగింది చివరి పురుషార్థం అని రచయిత భావం. అదే విషయాన్ని తన రచనల్లో బలంగా నిరూపించారు కూడా. ప్రతి సామాజిక అంశాన్ని ప్రాచీన సంస్కృతి ఎంతో శాస్త్రీయంగా చూసిందో ఈ నవలలో అడుగుడుగునా కనిపిస్తుంది.

రచయిత, నవలలో సౌరాఖ్యునికో ఇదా అనిపిస్తారు.

"దేవుడు రాయి దాడు. రాయిలో కూడా దేవుడున్నాడనీ, కళాత్మక శిలలో మరీ ఈ అంత అధికంగా వుంటుందనేదే నా విశ్వాసం. నేను శిలలోనే దేవుణ్ణి చూసేవాణ్ణి - మనిషిలో లేదని ఎలా అనుకుంటాను.

అర్జైతాన్ని ఎంత అందంగా వివరించారో ఇప్పుడ. శాస్త్రీయ విషయాల్ని అతి తేలిగ్గా వివరించటంలో ఈ రచయిత దిట్ట. నవలలో విగ్రహ ప్రమాదాలు ఎంతెంత వుందాలో సులభంగా చెప్పారు. దీనికి ప్రమాదంగా 'అశ్రేయ తిలకం' అనే శిల్ప శాస్త్ర గ్రంథాన్ని ఉటంకించారు. 12 అంగుళాల ప్రమాదం ఒక లాకం అంటారు. పురుష దేవతా మూర్తులు దశలాక ప్రమాదంలో వుంటారు. స్త్రీ దేవతామూర్తులు నవలాక ప్రమాదం. మనుష్య విగ్రహాలలో పురుషులకి అష్టలాక ప్రమాదం, స్త్రీలకి నవ్వులాక ప్రమాదం, చాల విగ్రహాలది చవ్వులాక ప్రమాదంగా వివరించారు.

శివునికి చెందిన నృత్య మూర్తులలో 18 రచాల ఛేదాల వివరణతో బాటు, దాహువుల సంఖ్య వివరించారు. లింగోద్భవ మూర్తి రూపం, పాశుపత మూర్తి, కంధాళమూర్తి రూపాలు, వివిధ అవయవాల కొలతలు, ధంగిమలు, వస్త్రాలు, ప్రకృత దేవతా మూర్తుల స్థానాలు కొలతలు కూడా విపులంగా వర్ణించడం ఈ నవలలో చూడగలం. శిల్పశాస్త్రంలో గ్రామనిర్మాణ ప్రమాణ్ణి, లక్షణాల్ని వివరించే గ్రంథ వివరణ కూడా ఈ నవలలో వుంది. మానసారం అనే వాస్తు శాస్త్ర గ్రంథం ప్రచారం - గ్రామ నిర్మాణ లక్షణాలు ఎనిమిది విధానాలు. అవి: దండకం, సర్వకోభద్రం, నంద్యావర్తనం, పద్మకరం, స్వస్తికం, ప్రస్తరం, చార్మకం, చతుర్ముఖం. విశ్వవర్మ గ్రామ రచాల్ని 12 రచాలుగా విభజించడమేగాక, పట్టణాలు, మహాపట్టణాల్ని విడిగా తెలిపారు. ప్రాచీన కాలంలో రచాల్ని చెక్కే శిల్పకారులు విడిగా ఉండేవారు. వారిని ముద్రవులు అనేవారు. ప్రకృతి అవాంతరాలు, తిరుగుబాట్లు ఎదురైనప్పుడు ఉపయోగించే రహస్యమార్గగృహాల్ని మోహన గృహాలు అనేవారు. వీటి నిర్మాణంలో కౌటిల్యుడు బాగా అనర్హి కలిగి వుండి, నిర్మింపజేశాడు.

శిల్పశాస్త్రంలో రాతి రచాల వివరణ ఉంది. పురుష స్త్రీ, నపుంసక శిలలుగా వర్గీకరించి, వాటిని ఉలికో తాడించగా విస్తించే శబ్దం, ఎరువలు అధారంగా వాటిని గుర్తించే పద్ధతులు వివరించారు. దేవాలయ మూర్తులని చెక్కేశిల్పులు, ఏయే విగ్రహాలకి ఏ జాతి శిలల్ని వినియోగించాలి అనే విషయాలు చర్చించారు.

విగ్రహ నిర్మాణానికి శిలలని సేకరించేటప్పుడు ఏయే ప్రాంత శిలల్ని వదిలివేయాలి. ఏయే శికోష్ణ పరిస్థితుల శిలల్ని విసర్జించాలి ఏ ఊరులోని శిల ఉత్తమం అనే విషయాలు కూడా వివరించారు. పురుష శిలకి పది లేదా పన్నెండు కోణాలు వుంటే స్త్రీ శిలకి ఎనిమిది కోణాలు వుంటాయి. నపుంసక శిలకు కోణాలు వుండవు. పురుష శిలకో పురుష విగ్రహాల్ని, స్త్రీ శిలకో స్త్రీ విగ్రహాల్ని చెప్పాలి. నపుంసక శిలను మండప స్తంభాలు, మండప నిర్మాణం, క్రింద పరిచే రాళ్ళగానూ వాడవచ్చు.

తవరింగం నరనారీ సమ్మికిత రూపం గనుక, పైగా సృష్టిలోని నపుంసక తర్వాన్ని రూపా తనలో ఇముడ్చుకున్నాడు అవుతు గనుక, శివలింగం మూడు భాగాలుగా వుంటుంది. అది - త్రిమూర్తుల ప్రతిరూపం. పైకి తేలి కనిపించే లింగరూపం మొత్తం, పురుష శిలతో చెక్కుతారు. దీనిని నిలిపే పానవట్టం (ప్రతిదలాగా ఉండి అభిషేక జలాన్ని క్రిందికి జార్చే ఆధారం) స్త్రీ శిలతో చెక్కుతారు. ఈ మొత్తం నిలిపే క్రింది ఆధార పీఠాన్ని నపుంసక శిలతో నిర్మించి మూడిందిని కలిపి ప్రత్యేకంగా అతికిస్తారు. ఈ విధంగా శివలింగం, సృష్టిలోని మూడుభక్తులకు ప్రతీకగా ఉంటుంది.

శిలలు వున్న రూపి. శిలలు వున్న దిక్కులు, శిలలపై మచ్చలు, శిలలపైని రేఖలు, గుర్తులు, మొదలైన చాలా విషయాల్ని గుర్తిస్తూ శిల్ప నిర్మాణాలకి శిలల్ని ఎన్నుకోవాలి. శిల్పశాస్త్రానికీ చెందిన ఇలాంటి అనేక సూక్ష్మవిషయాల్ని క్రమాంతరంగా రచయిత ఈ నవలలో వివరించారు.

నవలలో నాయకుడు స్వయంగా శిల్పి. అతని ప్రతి పలుకూ, చర్చా అతని పని వైపే నిబద్ధమై వుంటాయి. అతడు నాయకను ప్రేమించినంతగా శిల్పాన్ని ఆరాధిస్తాడు. అమె అణువణువునా తన శిల్పసౌందర్యాన్ని ఆపాదించుకుంటాడు. సౌరాజ్యపు ప్రవాళతో రాళ్ళ రచాయి అవి ఏర్పడే తీరు వివరించటం చాలా అసర్వీకరంగా సాగుతుంది.

సున్నపురాయి, పాలరాయి, ఇసుకరాయి, నాపరాయి, సచ్చిరాయి అని రాళ్ళు అడు రచాయి. అగ్ని పర్వతాల లాగా దిమ్మబడి, చల్లారాక వాడి వాడి అంతరాల్ని దిట్టి రకరచాల రాళ్ళు తయారవుతాయి. ఇసుక దండమట్టి, సున్నం కలిపి తడిగా వుండి చాలక్రమేణా గడ్డివడి తయారైతే అది సున్నపురాయి. ఈ రాయి అధిక లోతులో వుండి ఉష్ణోగ్రత, ఒత్తిడి వల్ల పాలరాయిగా మారుతుంది. ఇసుక, దండమట్టి కలయికతో ఏర్పడేది ఇసుక రాయి. ఇసుక, దండమట్టి, గంధకం కలిపి తయారయ్యేది నాపరాయి. పట్టుశిల, స్పటికం, ఇనుపచాతువుల కలయికతో తయారయ్యేది సచ్చిరాయి దీనినే రాతివార అంటారు.

సున్నంతో విగ్రహాల్ని నిర్మించు కళని 'సుధాకర్య' అంటారు. ఈ కర్మకు రాజావర్తం, శ్యామం అనే రెండు రచాల రాళ్ళు శ్రేష్టమైనవి. వీటికి వివిధ వర్ణాల సంస్కారం గురించి విషయంగా వర్ణించారు. రంగురాళ్ళు నూరి, లేక కొద్దిరి నీళ్ళు కలిపి మట్టి పాత్రలో వుటం వేయటం వల్ల వివిధ రంగులు సమకూరతాయి. ఎరుపు, పసుపు సమపాళ్ళ మిశ్రితం వల వకుళ వర్ణం వస్తుంది. తెలుపు, పసుపు సమభాగ మిశ్రితం వల్ల మేఘవర్ణం, తెలుపు, నలుపు సమ మిశ్రితంతో కూర్చు వర్ణం సాధించాలి. పసుపు ఒక భాగానికి సగభాగం ఎరుపు కలిపి కపిల వర్ణం పొందవచ్చు. ఒక భాగం ఎరుపు రెండు భాగాలు నలుపు కలిపి గుడ (తెల్లం) వర్ణం పొందగలం. ఇలా అనేక ధాయలని సాధించటం ఎలానో ఈ నవలలో వివరించారు.

రాళ్ళప శిల్ప శాస్త్రంలో వివరించిన విగ్రహ నయన నిరూపణ విషయం గురించి వివరిస్తూ... విగ్రహమూర్తి దృష్టి క్రింది వైపు, పైవైపు, ప్రక్కలకి చూస్తే ఎలాంటి ఫలితాలు వుంటాయి అనే విషయం వివరించారు.

ఇక విగ్రహ ప్రతిష్ఠకు సంబంధించి పెద్ద చార్యమే వుంటుంది. అలయవాస్తు శాస్త్రం, శిల్పగమన శాస్త్రం చాలా విశేషమైనవి. వాటిని అనుసరించి ఘాత్రి స్థాయిలో ప్రమాణ స్థాయిలను, నిర్దేశాలను, క్రియలను అనుసరిస్తూ అత్యంత నిష్కతో సాగే శిల్ప నిర్మాణ ప్రక్రియ చాలా సంక్లిష్టమైనది. ఈ శిల్ప శాస్త్ర విశేషాలని ఘాత్రి స్థాయిలో వివరించే నవల శిలాయజ్ఞం.

శిల్పి, బహుశాస్త్రకోవిదుడు, ధర్మనియతుడు అయివుండాలి. ఆతనికి దివిధ విషయ పరిజ్ఞానం వుండాలి. రాతిలోని అక్షరము గుర్తించి దానిని వెన్నెలా మలిచే వైఖణ్యం వుండాలి. ఇకోడిరమైన సహనం వుండాలి. సూక్ష్మగ్రాహ్యత వుండాలి. ఇలాంటి శిల్పి మాత్రమే దేవతలొందిచ్చి రాతిలో నిర్మించి బైవత్వమిచ్చగలడు అని రచయిత వివరిస్తాడు.

శివలింగ నిర్మాణ రహస్యాలు, భేదాలు, వాటి ఫలితాలు కూడా సవివరంగా ప్రస్తావించారు. వర్ణమాన లింగం, స్వస్తిక లింగం, పర్వకోపద్ర లింగం, సార్వదేశిక లింగం, ధారా లింగం, మఖ లింగం, మొదలైన అష్టవిధ లింగాల వివరణకోసాలు లింగ పీఠాల రూపాలు వాటి ప్రాధాన్యతలు వివరించారు.

మూలవిరాట్ విగ్రహాలని మూలాధారానికి అంటే పీఠానికి చేర్చి గడ్డిగా అందించటానికి శిల్పిశాస్త్రం చూడు విధానాలు తెల్పింది. బంగారు మేకులతో లేదా వెండి, నీసపు మేకులతో బిగించటాన్ని స్వర్ణబంధం అంటారు. బంగారాన్ని కరిగించి పీఠంలో పోసి విగ్రహాన్ని ఆ ద్రవంలో కూర్చి బిగించటాన్ని ఉష్ణబంధం అంటారు. పీఠానికి, ప్రతిమ క్రింది కూర్చుడి పలుచని రేచులా బంగారాన్ని కరిగించి పోసి బిగించటాన్ని శీతల బంధం అంటారు. మట్టి వీడిలో ఏక, త్రి, పంచమ, అష్టబంధన అనే నాలుగు ఆధారాలు ఉన్నాయి. వీటిలో అష్ట బంధనమే శ్రేష్ఠమంటారు.

దేవ లింగానికి పీఠం నిర్ణయ చేయటానికి శాస్త్రం వైష్ణవ, శైవ విగ్రహాలకి విడివిడిగా నిర్దేశాలుందింది. పీఠంలో చతుర్దశాచార వల్లం తొలిచి అందులో తొమ్మిది గుంటలు చెయ్యతారు. ఆ పల్లాన్ని వేతితో తడిపి, పూర్తిగా తుడిచి, చందనం చర్చి, శాస్త్ర ప్రచారం నవరత్నాన్ని అమర్చాలి. వాటిపై ఎరమనుండి కుడికి, ధాతు చూర్ణం, పాదరసం, సున్నపురాజు, పసుపు, నల్లపాషాణం, మణిపింజీర, సవ్వారం, ఎర్రమట్టి, గడ్డిమైసం వుండాలి. నవధాన్యాన్ని పాచ్యాలి. వీటినే రత్నవ్యాస, ధాతువ్యాస, దీపవ్యాసాలు అంటారు.

దీనికి ముందు దేవ ప్రతిమకు మొదట ధాన్యాధివాసం అంటే కొత్త వడ్డలో 40 రోజులు శయనింపజేయడం, అధివాసం అంటే గొంతు వరకూ నీటిలో వుంచి ప్రతిరోజూ నీరుచూర్చుతూ 40 రోజులు వుంచటం, శయనాధివాసం అంటే పట్టు పరుపులపై పవనంపు చేయటం చేస్తారు. ఇవేదాక పృథాధివాసం, రపిల గోవు నేయిలో ప్రతిమని వుంచటం మొదలుగా నవనీక, హరిద్రా, ఇచ్చరస, ఉసిరి, నిమ్మ ఇక్కాడి అనేక అధివాసాలను (ప్రత్యేకంగా చిన్న విగ్రహాలకు) నిర్వహిస్తారు. చివరగా శయనాధివాసం నుండి స్నామిని మేలుకొలిపి అభిషేక పూజాదిచాలు నిర్వహించి శాస్త్రోక్తంగా ప్రతిష్ఠ పూర్తి చేస్తారు.

అష్ట బంధన విధానంలో వాడే వివిధ వస్తువులు, బంధన వద్దతిని కూడా వివరించారు. శిలాయజ్ఞం నవలలో శిల్పి, శిలలను ఎంపిక చేయడం నుంచి, మూలవిరాట్టును ప్రతిష్ఠించటం వరకు శిల్పి, ఆగమ, వాస్తు శాస్త్రాల సమన్వయంతో పూర్తి సమాచారాన్ని అసర్వీకరంగా వివరించారు. ఈ శాస్త్ర విషయాలేవి రథా గమనానికి అద్భుతాకపోవడం విశేషం.

ఇతర శాస్త్ర చర్చలు:

నవలలో దివిధ సందర్భాలలో సంభాషణాత్మక రీతిలో విశేష విషయ చర్చలున్నాయి. వీటిలో యోగ రహస్యాలు, అర్చాత్మక, కంఠ, ఔషధ విధానాలకో లాటు అనేకానేక విషయస్పర్శ వుంది. నాయిచా నాయకుల మధ్య వామశాస్త్ర చర్చను కూడా ఎంతో సంస్కారయుతంగా, ఆలోచనాత్మకంగా విషయ పరిజ్ఞానయుతంగా నడిపారు రచయిత, విషయ విజ్ఞానానికి, ధాషా పరిజ్ఞానానికి ఈ నవల గొప్ప వరం వందింది.

ముగింపు:

కర్పిత కథలో విషయ విజ్ఞానం పంటి కింది రాయిలా కథాగమనానికి అడ్డు అవుతుంది. కాని యిక్కడ నాయకుడే శిల్పి కథ మొత్తం అతనిదే. శిల్పి శాస్త్రమే కథాగమనం. అందువల్ల పాఠకులకి ఎక్కడా ఆసౌకర్యం లేని కథా సంవిధానం. అపూర్వమైన వాక్యసరళి ఈ నవలని అజరామరం చేస్తాయి.

రచయిత మాటల్లో చెప్పాలంటే... గమన సంస్కృతికి మనకి వచ్చిన ఈ దేవాలయాలు, మన చరిత్రని దార్శిత్వ గౌరవాన్ని సముపార్జించి పెడుతున్న ఈ దేవాయతనాలు, మనలోని పశు సంస్కృతిని వెలికిరానీయకుండా ఆధ్యాత్మిక పురోగాములుగా మనల్ని నిరంతరం మలుస్తున్న ఈ దేవ మందిరాలు ప్రపంచదేశాలకే శిల్పి, చిత్ర కళలతో చాటు ఆధ్యాత్మిక భిక్ష పెడుతున్న మన ఆగమాలకూ, ఆగమ శాస్త్రాలకూ ఆయువుపట్టు అయిన ఈ దేవాయతనాలు. ఏ దేవ గృహాల్ని చారిత్రామి నుండి తొలగించి వేసి చూస్తే దేవమంతా ఒక యాంత్రికపు దంజరు ధూమిలా కనిపిస్తుందో ఈ దివ్యశిల్పి క్షేత్రాలు, భువికి దివికి సంధానదారులుగా నిలిచిన ఈ మహోన్నత గోపుర మూపురాల్ని దాల్చిన ఈ గుడి దనవన్నలు - ఏ మహాశిల్పిదారుల మేధో జనితాలో ఏ శిల్పి దార్మికుల స్వేదపునీతాలో, ఏ స్థాపనాదారుల సృష్టాదర్శన మహిమాన్వితాలో ఆ శిలాకళాదారుల్ని విస్మరించిన సాహిత్యం కానీ నిర్లక్ష్యం చేసిన మహానుభావులు గానీ ధర్మబద్ధంగా ఉన్నట్లైనా? ధర్మాన్ని విస్మరించిన వారు దైవానికి ప్రీతిపాత్రులౌతారా?

విషయ విజ్ఞాన చర్చలతో ఫలవంతమైన ఈ నవలా ఉద్ఘాటనలో విహరించటం ఒక గొప్ప అనుభూతి. చారిత్రయ ధర్మాన్ని సంస్కృతిని సంపూర్ణంగా ఆచరణం చేసుకోవాలంటే ఇలాంటి సాహిత్యం నేడు చాలా అవసరం.

ఉపయుక్తం:

శిరాయజ్ఞం (నవల)

- రచయిత : డా॥ కలువగుంట రామమూర్తి
- ప్రచురణ : దీపం పబ్లికేషన్స్, తిరుపతి, 1995.
- పేజీలు : 564

భావవీణ

Journal of Literary, Culture & Language Studies

ప్రత్యేక సంచిక

Vol. 17 - Issue. 7 - Spl. Edition - July 2020 - ISSN No. : 2456-4702

“ఆధునిక తెలుగు సాహిత్యం - సామాజిక జీవన చిత్రణ”

అరికర్తాల జాతీయ గుర్తింపు
జులై 3 - 4, 2020.

నిర్వహణ :

తెలుగు విభాగం

పెదనందిపాడు ఆర్ట్స్ & సైన్స్ కాలేజి

పెదనందిపాడు, గుంటూరు - 522 235, ఆంధ్రప్రదేశ్.

విషయసూచిక

1. "నేను" యౌగిక కావ్యం : సామాజిక జీవన చిత్రణ	- ఆచార్య దార్ల వెంకటేశ్వరరావు	9
2. అప్పలాయుని కథల్లో రైతు జీవితం	- ఆచార్య కె. శ్రీదేవి & చంద్రబాబు	14
3. మధ్యతరగతి స్త్రీల జీవితం - సోమంచి శ్రీదేవి	- డా॥ పంతుంగి వెంకటేశ్వర్లు	19
4. సామాజిక జీవన చిత్రణకు ప్రతిబింబం ఆధునిక కవిత్వం	- డా॥ పి. విజయకుమార్	23
5. డా॥ పి. చంద్రశేఖర్ రావు కథలు - సామాజిక చిత్రణ	- డా॥ కడియాల వెంకటరమణ	26
6. రచయిత్రుల క్రొత్త కథలు - సామాజిక జీవన చిత్రణ	- మాధవి బొల్లు	31
7. ఆధునిక తెలుగు సాహిత్యం	- డా॥ ఇ. మురళీధర్	35
8. ఆచార్య ఇనాక్ గారి కథలలో దళిత సామాజిక జీవన చిత్రణ	- డా॥ కాగిత సుబ్బారావు	37
9. రాయలసీమ కథకుల్లో సామాజిక జీవన చిత్రణ	- డా॥ రాచపాళెం పురంధీశ్వరి	42
10. వలస కార్మికులు - సామాజిక జీవన చిత్రణ	- డా॥ ఎన్. విజయభాస్కర్	46
11. ప్రజాకవి వేమన కవిత్వం - సామాజికతత్వం	- డా॥ పి. శివనాగార్జునరెడ్డి	51
12. మా గోఖలే కథలు - సమాజ చిత్రణ	- శ్రీమతి పసుపులేటి నాగమల్లిక	55
13. గిరిజనుల జీవన వైవిధ్యం - సంస్కృతి సంప్రదాయాలు	- పులి చెంచయ్య	58
14. మలుపు తిప్పిన - మలుపు తెరిగిన రథచక్రాలు	- శ్రీవతి మారుతి	62
15. ప్రబంధ సాహిత్యం - సామాజికత్వం	- ఉన్నవ గజేష్	65
16. తెలంగాణ బహుజన సాహిత్యంలో అస్తిత్వవాదం	- నరేష్ భూక్య (నారి)	68
17. రాయలసీమ కరువు - సాహిత్య ప్రస్థానం	- డా॥ జి. రవికుమార్	73
18. తెలుగు సాహిత్యం - సామాజిక దృక్పథం	- డా॥ నూనె అంకమ్మరావు	78
19. ఆధునిక తెలుగు కథ - ప్రత్యేకత	- డా॥ పి.శాంతిలక్ష్మి	82
20. చారిత్రక వచన మహాకావ్యము 'బోయకొట్టములు పండ్రెండు' - తంగి ఓగేశ్వరరావు		86
21. ఆచార్య నరసింహారెడ్డి కవితల్లో సమసమాజ చిత్రణ	- డా॥ బ్రహ్మానందరెడ్డి	97
22. తెలుగు కవిత్వంలో తృతీయ స్వరం	- టోక్యూల దీక్ష	100
23. జయప్రభ కవిత్వంలో సామాజిక విశ్లేషణ	- డా॥ కె. ఈశ్వరమ్మ	103
24. ఆధునిక వ్యక్తిత్వం దిశగా చేసిన ప్రయాణం - నీల	- డా॥ డి. శ్రీనివాసులు	106
25. 'గబ్బిలం' - సామాజిక జీవన చిత్రణ	- డా॥ గుంటుపల్లి గౌరి	110
26. ప్రశ్నించేదిశగా భారతీయ స్త్రీ...	- డా॥ జాడ సీతావతి రావు	113
27. మాదభూషి కవిత్వం - సామాజిక ప్రయోజనం	- కె.లక్ష్మణ	118
28. ఆధునిక తెలుగు కథ (2001-2010)-సామాజిక జీవన చిత్రణ	- డా॥ శేఖర్ కోలా	126

29. కన్నెగంటి అనసూయ 'కొత్తగా రెక్కలొచ్చేనా' నవల	- డా॥ యం. ప్రసాద్	130
30. 'చిత్తూరు కథ' సంకలనం-చిత్తూరు ప్రజల ఆచారవ్యవహారాలు	- డా॥ ఏ. జయచంద్రుడు	133
31. మినీ కవిత్యం - హైకూ - నానీలు - సామాజిక దర్శనం	- డా॥ వీవూరి వేంకటేశ్వర్లు	138
32. తెలంగాణ నవలల్లో సామాజిక జీవన చిత్రణ	- గుండు రవి	143
33. జగన్నాథ కథ చక్రాల - సమాజ నిర్మాణ కథలు	- పోల బాల గణేష్	146
34. శతకములు - వ్యక్తిత్వ వికాసం	- సామల కిరణ్	150
35. వీరేశలింగం - జీవన ప్రస్థానం	- సూరేపల్లి పద్మావతి	156
36. రావిశాస్త్రి గారి రత్నాలు-రాంబాబు నవలలో కనిపించే స్త్రీల జీవనము	- ఏ. వెంకటప్రసాదు	160
37. వీరేశలింగం గారి నాటకాలు - సామాజికత	- ఆవుల గిరిబాబు	163
38. అనుమాండ్ల భూమయ్య వద్య రచనలు	- బి. మహేష్	167
39. మల్లవరపు 'జీవనది' - సామాజిక జీవన చిత్రణ	- దిట్టకవి తిరుమల శ్రీనివాస్	170
40. 'జలగల వార్డు' కథ - అంతర్ బహిర్ సమాజం	- డా॥ ఎ. రవీంద్రబాబు	173
41. 2012 దినపత్రికల్లోని కథలు - సామాజికత	- డా॥ బి. సురేష్ బాబు	178
42. పల్లంపాటి కథలలో సామాజిక జీవన చిత్రణ	- డా॥ బోడెరెడ్డి మహేంద్రరెడ్డి	181
43. తెలుగు సాహిత్యంపై స్త్రీవాద సాహిత్య ప్రభావం	- డా॥ ఇ.వాసు	184
44. బోయిటిమన్న - 'గడ్డిపిల్ల' - దళిత సామాజిక స్పృహ	- డా॥ జి. శైలమ్మ	188
45. లలితానంద్ కవిత - రైతు ప్రతీకలు	- డా॥ జంపాల అనూరాధ	193 ✓
46. ఆదార్య నిస్ఫీడి చంద్రశేఖర్ వచన కవితలు - సామాజిక దృక్పథం	- డా॥ యం. మాదన్న	198
47. కామల ప్రతాపరెడ్డి కథలు - సామాజిక జీవన చిత్రణ	- మద్దిరాల సత్యవారాయణరెడ్డి	201
48. రాసాని కథలు - గిరిజన, సంచార తెగల జీవిత చిత్రణ	- డా॥ పోచంరెడ్డి రాజేశ్వరి	204
49. తెన్నేటి వారి 'మనచేతుల్లోనే' నాటిక - సామాజిక స్పృహ	- డా॥ పులపర్తి శ్రీనివాసరావు	208
50. రావిశాస్త్రి - అల్పజీవి : సామాజిక స్థితిగతులు	- డా॥ సి. ముత్యాలప్ప	214
51. ఆరునిక తెలుగు కథలు - సామాజిక జీవన చిత్రణ	- శ్రీమంతుల దామోదర్	217
52. డా॥ ముదిగంటి సుజాతారెడ్డి కథలు - సామాజికత	- డా॥ తండు కృష్ణయ్య	220
53. జాషువా రచనల్లో సామాజిక జీవనచిత్రణ	- డా॥ వై.వి.సిహెచ్. లీలా వద్యు	225
54. కవ్యాశుల్కం - నాటి సాంఘిక వేపర్యం	- డా॥ గుల్లిపల్లి జయపాలరావు	228
55. ముదిగంటి సుజాతారెడ్డి నవలలు - తెలంగాణ స్త్రీల జీవనం	- పల్లెమోని జయమ్మ	232
56. "జాషువా సాహిత్యంలో మానవీయత"	- డా॥ చౌదం అదినారాయణ	235
57. గూడ అంజయ్య పాటలలో - సామాజిక జీవన చిత్రీకరణ	- పోల్కం రాములు	238
58. భారత దళితోద్యమ వైతాళికుడు భాగ్యరెడ్డివర్మ జీవిత చరిత్ర	- అచ్చ కమలాకర్	240
59. తెలుగు దినపత్రికలు - ఆధునిక ధోరణులు - పరిశీలన	- యం. అనిత	243

లలితానంద్ కవిత - రైతు ప్రతీకలు

- డా. జంపాల లక్ష్మణారావు, ప్రధానాచార్యురాలు (ఎస్.ఎ.సి), ప్రభుత్వ డిగ్రీ కళాశాల, గార్ల, మహబూబాబాద్ జిల్లా, తెలంగాణ.

ఆధునిక వచనకవితా రంగంలో 'లలితానంద్' పరిచయం అవసరం లేని పేరు. కవిగా, విమర్శకునిగా, బహుముఖ ప్రజ్ఞతో విభిన్నంగా రచన చేసే ఈ విశ్రాంత ఆచార్యుడు అనేక వ్యాసాలు, ఉపన్యాసాల ద్వారా ఆంధ్ర లోకానికి పరిచితులే. వృత్తి, ప్రవృత్తి వేర్వేరుగా ఉన్నా ఆ రెండింటినీ సమన్వయ పరచుకుని ఉద్యోగదక్షునిగా, అధ్యాపకునిగా, కవిగా, సామాజిక విశ్లేషకునిగా, సాహితీ వక్తగా, విద్యార్థివైపున ఉత్కటునిగా వీరి ప్రస్థానం విశేషమైంది. వీరి హైకూలు, వచన కవితలు, స్మృతి కవితలు అన్నింటిలో గ్రామీణ సౌందర్యం ఉంది. రైతు హృదయం ఉంది. విభిన్న ప్రతీకలతో ఆలరించే లలితానంద్ కవితల్లోని రైతు ప్రతీకలను పరిశీలించటం ఈ వ్యాస ఉద్దేశం. గ్రామీణ వ్యవసాయ నేపథ్యం నుంచి ఉన్నతోద్యోగిగా, అధ్యాపకునిగా ఎదిగినా కవిగా ఆయన హృదయ స్పందనలో రైతు నేపథ్యాన్ని గుర్తించటం ఇక్కడ లక్ష్యం. ఏ కవి అయినా తన మూలాల్ని వదిలి ప్రతీకల్ని ఎంచుకోవటం సాధ్యం కాని పని. ఈ విషయాన్ని ఉదాహరణాత్మకంగా తెలియచేయటం ఈ వ్యాస ప్రయోజనం.

ఉపోద్ఘాతం :

లలితానంద్ ఆధునిక తెలుగు కవిత్వంలో చిరపరచితులైన కవి. 90లలో తన హైకూ కవితతో ప్రఖ్యాతులని, సాధారణ కవి ప్రేమికుల్ని విశేషంగా ఆకర్షించారు. ఆయన హైకూల్లోని పల్లె జీవనసౌందర్యం, కర్షకనేపథ్యం పాఠకుల హృదయాల్ని రసభరితం చేశాయి. అప్పటికే ఆయన వచనకవిగా సుప్రసిద్ధులు. వందకు పైగా కవితలతో వెలువరించిన వారి కవితాసంకలనం "అలౌకికం" వండీత ప్రశంసలన విరివిగా పొందింది. స్మృతి కవితగా వెలువరించిన కవితా పాత్రం - "గుర్తుకొస్తున్నాయి" పాఠకుల హృదయాల్ని రసమయం చేస్తుంది.

తెలుగు భాష, పెదవంధిపాడు ఆర్ట్స్ & సైన్స్ కళాశాల, పెదవంధిపాడు.

వీటన్నిటిలో అసంఖ్యాక కవితలు, విభిన్న వస్తు చిత్రణలు ఉన్నాయి. అత్యధికంగా ఈ కవితల్లో కవి తన బాల్యం, యవ్వన దశల్లోని గ్రామీణ జీవన సౌరభాన్ని ప్రతీకలుగా రంగరించి కవిత్వాన్ని రసమయం చేయటం గమనిస్తాం. ప్రకృతి ప్రతీకల్ని స్వీకరించటం, ఆధునిక కవుల్లో అనేకమంది చేస్తున్నవనే. దానికి భిన్నంగా లలితానంద్ రైతు ప్రతీకల్ని అత్యంత సహజంగా, కవితాత్మాకంగా ప్రయోగించటం ఇక్కడ ప్రత్యేకత.

అక్షయ - ప్రయోజనం :

విలక్షణ ప్రతీకలు, అలంకారిక ప్రయోగాలు ఒక కవితని ఉన్నతీకరిస్తాయి. రసపూర్వకమైన సంకల్ప స్థాయికి పాఠకుడిని చేర్చటంలో వస్తువు, భాష మొదలైన వివిధ విషయాల ప్రాధాన్యత ఉన్నప్పటికీ అతడి హృదయాన్ని తట్టే మొదటి అంశం మాత్రం అలంకారయిత ప్రతీకలే.

ప్రతీకల ప్రయోగంలో కవి తన జీవన మూలల్లోకి ప్రవేశిస్తాడు. తాను అనుభవించిన రసమయ జీవనపు అనేక వర్ణాలు, యధాశక్తి కవితలోకి ప్రవేశించి కవిత్వాన్ని పరిపుష్టం చేస్తాయి. ఈ పత్యాన్ని ఉదాహరణ పూర్వకంగా విశ్లేషించి యువకవులకు తెలియచేయటం ఈ వ్యాసం కోసం నిర్దేశించుకున్న లక్ష్యం. యువకవులు తమ జీవన మూలాల్లోకి లోతుల్ని పతీకలుగా మలిచి, అలంకార యుతంగా ప్రయోగించటం ఎలాగో ఈ కవితల నేపథ్యంగా గ్రహించటం ఈ వ్యాసం సాధించే ప్రయోజనం.

లలితానంద్ - రైతు ప్రతీకలు :

లలితానంద్ కవిగా సుదీర్ఘ ప్రయాణం చేశారు. ముప్పై యేళ్ళకు పైగా వందలాది కవితల్ని నృషించారు. ఎం.కాం, ఎం.బి.ఎ, ఎం.ఫిల్ పూర్తి చేసి ఉన్నతోద్యోగిగా

భార్యకలు నిర్వర్తించినా, విశ్రాంత ఉద్యోగిగా విద్యార్థులకి అధ్యాపకునిగా మారినా, రాజకీయ విశ్లేషణా వ్యాసకర్తగా మారినా ఇప్పటికీ లలితానంద్ కవితలో ఎప్పటిలాంటి వలైవాసన ఉంది. అది ఇంకా తాజాగా ఉండటం గొప్ప విషయం. ఈ ప్రత్యేకతకి వారి కవితలోని రైతు హృదయం ముఖ్యకారణం. వ్యవసాయం పై మక్కువ, శ్రామిక జీవనంపై మమకారం, వలై వ్యవసాయ ఆనుభవాలు కల గలిసి వీరి కవితను ఎత్తనూతనం చేసాయి.

ప్రకృతిలో చెలిమి చేయగలగటమే కవిత్వ చేతనా మూలం. ఈ చేతన సాధిస్తే కవికి స్రవణి ప్రకృతిమయంగా ఉంటుంది. ఇలా ప్రకృతిలోకి మరలి వచ్చిన నాడే లలితానంద్ అని, కవి - "ఇస్కాయిల్" ఈ కవికి కితాబు ఇచ్చారు. సామాన్య వస్తువుల ద్వారా అసామాన్య పరిణామ సాధించటం ఈ కవి సాధించిన విజయంగా "డా నంజీవదేవ్" ప్రకంశించారు. ఇంకా జె.రా. సి.వేదవతి, వాణిపూ చినవీర భద్రుడు, ద్వానా శాస్త్రి, కె.శివారెడ్డి, సి.నారె, రావూరి భరద్వాజ, ఆనంజనీమనుందర్, ఆచార్య జి.వి. సుబ్రహ్మణ్యం, ఆర్పిఎస్ సుందరం, వండిని సిద్ధారెడ్డి, పాపివేని శివశంకర్, మొదలైన ఆనంజనీక ప్రఖ్యాతులు లలితానంద్ కవితకు అనుభూతి చెంది దీన్ని ప్రకృతి ప్రేమిక కవితగా కీర్తించారు.

హైకూల్లో రైతు హృదయం :

అనుభూతిని రేకెత్తించిన అనుభవాన్ని పదచిత్రంగా మలచి చెప్పినదే కవిత్వం అవుతుంది. ఆ కవిత పఠితలో కూడా సంవేదనారూపపు అనుభూతిని రగిల్చితే అది ఉత్తమ కవిత్వం అనబడుతుంది. ఇలాంటి ప్రయోగం హైకూ కవితలో చాలా క్లిష్టమైంది. ఎందుకంటే హైకూ చాలా క్లుప్తమైన కవిత. నియమిత మాత్రల్లో కవిత్వ ప్రయోజనం సాధించటం ఆషామాషీ వ్యవహారం కాదు. ఈ క్లిష్ట ప్రయోజనాన్ని లలితానంద్ అలవోకగా సాధించారు.

విపరీతంగా కాసిన గుమ్మడి పొదు కవి దృష్టిలో

తియగు ఇల్లు పెదవందిపొదు అర్ధి & సైన్స్ కళాశాల, పెదవందిపొదు.

పడింది. ఆయనలోని కృషివలుడికి ఇలా కనబడింది - "నేలంతా / గుండ్రటి గుడ్లు పెట్టింది / గుమ్మడి".

కొండ చుట్టూ వలయంలా తిరిగి వచ్చిన నది - సముద్ర సంగమం చేస్తే - కవిలోవిరైతు ఇలా అంటారు - "వర్షతాల్ని / చుట్టుకు వచ్చిన మెలికల పాము / సముద్రం బుట్టలో దూరింది.

వచ్చటి చెట్టు మీది చిలుకలు కవి దృష్టిలో పడి ఇలా కవితారూపం పొందాయి - "చిలుకలు / చెట్టు చిరుగుల్ని / కుడుతూ....."

ఆఖరికి ఎండిన చెట్టు కొమ్మపై పట్ట కూడా కవి ఆశావహదృష్టిలో కవిత్వమైతే - "ఎండిన కొమ్మ మీద / పట్టవాలింది / అకాల వనంతం".

నిండుగా లోతీసలాడే చెరువును చూసాడు కవి. ఇంకేమి ఇలా కవిత స్రవహించింది - "గట్టు కౌగిలి / చెరువు / ఉక్కిరి బిక్కిరి.

ఎండాకాలంలో పొలంలో రైతు దాహం తీర్చేది తాచేటికాయ. కవి కలంలో అమృతమైంది - "వేసవిలో అమృతం / పొలాల్లోని తాచేటికాయల్లో మకాం పెట్టింది".

ఎండాకాలపు తాపం కూడా ఇలా ప్రాణం పోసుకుంది - "దోస్తీ / ఎండిన కొలను / ఆకు లేని చెట్టు"

పరికోని కుప్పలోనే వేళ రాత్రి కావలలో కవికి చంద్రుడు దారికాడు. ఇక విలక్షణ వ్యక్తీకరణ మన ముందు వుంది.

"చంద్రుడు / పరికుప్ప ముందు / కళ్ళమై వాలాడు".

కృషిలో, ఆహారంలో దైవాన్ని దర్శించటం కేవలం రైతుకే సాధ్యం.

రైతు మూలాలను కవి ఇలా అన్నాడు - "పరి కుప్పలు / పూరి వెలువల / దేవుడి గుళ్ళు".

పొలానికి ఒంటరిగా వెతుకున్న రైతు హృదయం నిద్ర లేచింది. అకుల నవ్వడి కూడా కవిత్వమైంది - "గల గల / అకులు / బాటసారిని వలుకరిస్తున్నాయి".

చెరువు ఒడ్డున చెట్టు కవి హృదయపుటద్దంలో ప్రతిబింబించి ఇలా కవిత అయ్యింది.- “చెట్టు / చెరువులో / కిర్వాననం”.

కొండప్రక్క నుంచి ప్రవహించే నది, రైతు కవితా హృదయంలో ఇలా మారింది. “నది/కొండతవస్సును భగ్గుం చేయ్యలేక / మలుపు తిరిగింది”.

రైతు, కవి అయితే జీవితాన్ని ఇలా చూస్తాడు. - “జీవితం వంట / మిగిలేది / బాల్యపు పరిగెలు”.

చీకటి వడ్డాక ఇంటికి వస్తుంటే వీధి దీపాలు వెలిగాయి. రైతు కవి మదిలో అవి కవితగా మెరిసాయి.- “వీధి దీపాలు / చీకటి చెట్టుకు / తేవె తువ్వెలు”.

ఎండవేళ బాట ప్రక్క నిద్రగన్నేరు చెట్టు రైతు కవికి విశ్రాంతినిచ్చింది. కవితలో విరంజీవిగా విచ్చింది.- “నిద్రగన్నేరు / నేలకు / గొడుగు పట్టింది”. అక్కడితో ఆగక- “ఎండతాగి / వీడనిస్తుంది / చెట్టు తల్లి” అని కీర్తించాడు.

రాత్రివేళ చెట్టు క్రింద మంచి వెన్నెల్ని చూసి - “వెన్నెల / చెట్టులో చిక్కింది / ఆకులు లాలిస్తున్నాయి” - అవి అలంకరించాడు. అదే చెట్టు మీది సిట్టల కువకువలు ఇలా కవితగా మారింది- “చెట్టు నిద్ర / సిట్టల శీనుల / జోలపాట”

చెట్టుమీది కొంగలు - కవి దృష్టి - “ఎండిన చెట్టు / తెల్లపూలు పూసింది / విరికాయి”

కవికి, దారిలో గురివింద అల్లిన పాదలు కనిపిస్తే - “దారి ప్రక్క / పాదలు / ఎర్ర తలంబ్రాలు పొను కున్నాయి”.

కవికి చిగిర్చిన చెట్టు కన్పిస్తే - “చెట్టు తమవంతా / ఆకులే / అమ్మ ప్రేమలా”. తెల్లటి పూలు, ఎర్రటి వండ్లు ఉన్న దొండపాడు - “క్రింద దిలక ముక్కలు / పైన కొంగరెక్కలు / దొండపాడు”.

వానలో కూడా రైతు కవికి నంగీతం వినిస్తుంది మరి

- “నంగీతం / వింగి అంతా విండి/ వేపువై ముంచెత్తింది”.

“బండిలాగే ఎద్దు / వేల మాటల్ని / తలాడిస్తూ వింటుంది” - అని కవి చమత్కారం. మబ్బు కమ్మి చీకటి ముసిరిన వేళ కవి దృష్టి - “చీకటి వగలు / ఆకాశదీపానికి / మబ్బుల మని”.

ఎండాకాలం తాటి ఆకులు సరికారు. ఇక తొలకరి రావాలి. కవి అలంకార దృష్టిలో తాటిచెట్టు - “త్రాపు చేయించుకున్న / తాటిచెట్టు / స్నానానై సైకి చూస్తుంది”.

పొలం దున్నారు - కవి కవితా పేద్యం మొదలెట్టాడు. ఇలా కవిత వచ్చింది - “సాగేటి దాళ్ళు / వేల కాగితం మీద / సింగిల్ రూళ్ళు”.

రైతు ఒంగి పొలంలో కలుపు దీప్తుంటే - కవి దృష్టి - “రైతు కొంగ / నాటిన చేనంతా / కలియ దిరుగుతోంది.

కందిచెట్టులో కూడా కవికి జ్ఞానమే కనిపిస్తే - “కంది చేను / విరగ్గాని తలవచ్చింది / జ్ఞాన ఇరస్సు.

“తొలకరి / వేలవగుళ్ళకు / వీటి లేవనం” - అని అనగలడు రైతు కవి. ఇలా అడుగడుగునా తన హైకూ కవితల్లో లలితానంద్ రైతు ప్రతీకలను వాడి అలంకార యుతంగా కవిత్వ లక్ష్యాన్ని సాధించాడు.

న్యూతె కవిత - రైతు పరిమళం :

లలితానంద్ కవితా సంపుటాల్లో ఇది - ఇటీవలి కూర్పు. కీర్తి శేమలైన తల్లిదండ్రులు, మేనమామ మొదలైన వారి జ్ఞాపకార్చి గుదిగుచ్చి హృద్యంగా కవితీయ కరించిన ఈ గ్రంథంలో కూడా అడుగడుగునా కవిలోని వల్లె ప్రేమికుడు గోచరిస్తాడు. వల్లెవదాలు మెరుస్తున్న గోళిల్లా దొర్లుతాయి.

అమ్మని తలుచుకుంటూ కవి -

“కంటకాల కీటకాల బాటలో / ఏముల్లు గుచ్చుకున్నా ఏ పురుగులు కుట్టివా / నోట్లొంచి అమ్మే పుడుతుంది” - అని అద్వితీయ అభివ్యక్తికరణ చేసాడు.

“పొద్దున్నే చల్లకవ్వం దగ్గర / నా కాళ్ళకు రాసిన
వాళ్ళల్య వెన్నపూస / ఇంకా నా పిక్కలకు / నీ మమతల
మెరుపు నిస్తూన్నే వుంది”. అని అమ్మని గుర్తు చేసుకోవటం,
పాడిని మర్చిపోని రైతుకవికే సాధ్యం.

“తెల్లారకముందే / గుట్టుగా అరగించిన / ఉట్టిమీది
కుండలోని గట్టి మీగడ / నా మనసు ఏడతలో / పేరుకునే
వుంది / నీ ఖాపకంగా....” అని అమ్మని గుర్తుచేసుకోవటం
రైతుకవికి కాక ఎవరికి సాధ్యం ?

దూడలకు గడ్డి పిలకలందిస్తుంటే / నా పొట్టనిండే /
బుజ్జె బుజ్జె బుజ్జాయిలతో బుల్లి బుల్లి ఆటలు / వాటి
నునులేత స్వర్ణ నా లోవల / ఎక్కడెక్కడో ప్రవహిస్తూనే
వుంది. మేనమామని తల్చుకోవటంలో కూడా కవి రైతు
హృదయం ఇలా కవిత్వ ప్రవాహమైంది. “ఆరుగాలం
కష్టించినా / ఏటి ఈత లంక మేతలా ఉండటం”.

“గెదె పక్క దూడలా అంటుకు వచ్చి / నీతో పొలంలో
గడ్డ విరవటం / గట్లు పెట్టి వక్రఘనాల్ని సక్రవర్పటం.....
ఊరి వెలువల దేవాలయాల్లాంటి కుప్పలు వేయటం.....

నాన్నని తల్చుకుంటూ కవి హృదయమిలా వర్షిం
చింది... “కుదురులా కుదురుగా వుండని / నీ పాద
చలన స్వర్ణకై తపాతపాలాడే / వీధులన్నీ వాన కాలువలై
కన్నీరు విడిచాయి”.

ఇలా స్మృతి కవితలో కూడా కవిలోని రైతు హృదయం
- ప్రకృతి ప్రతీకల్ని విరివిగా ప్రయోగించి కవిత్వాన్ని
సుసంపన్నం చేశారు.

వచన కవిత - ఆలోచిక సృజన :

లలితానంద్ వచన కవితలు వందకు పైగా, కొన్ని
కొత్త హైకూ కవితలూ చేర్చి కూర్చిన సమగ్ర సంకలన
మిది. అక్షరం, ప్రకృతి, ప్రవాహం, శ్రమైకగీత, స్మృతిగీత,
అనే విభాగాల క్రింద వివిధ వస్తు విలక్షణత గల కవితలు
పేర్బబడ్డాయి. ఈ కవితల్లో అనేక చోట్ల కవిలోని
కృషివలుడు ప్రతీకాత్మకంగా తొంగి చూస్తాడు.

కవిగారి కవిత్వ వివరణలపై అర్చి & సైన్స్ కళాశాల, విదవంబిసాడు.

“ప్రకృతంతా స్వచ్ఛంగా / పొరలు పెగుల్చు కొచ్చిన
బీజంలా / చీకటి తెరలు చిల్చుకొచ్చాను”

- అక్షరాంతరంగం.

“పారే నీటిలా / ప్రవహించే కవిత / వలుకరించే
వచ్చదనం” - కవితాజలం.

“గరుకు పాదాల ములుగర్ర స్వర్ణకు / మాయమైన
గట్లు ఎగిరిచాయిన నంకోచపు దిబ్బలు”

- రాగమాలిక.

“వంటని గంపలకెత్తి / ఆకాక మార్గాన పరుగులెత్తించి
/ మార్కెట్ రాబందుల తరిమి / ఆకలి హరించే ప్లేద
కారులు కవులు” - రాగమాలిక.

“కాలం ఎంత త్వరగా మా కళ్ళముందే / కాళ్ళ కింద
ఒండు మట్టిలా కరిగిపోయిందో” - భావన

“ముంజలు తిని బుర్రల బండి పై దొర్లిన బాల్యం”
- దీవెన.

“పెరిగి పెరిగి నాగలి దుంపనై / మరోమంది
నాగరికతకు తొలకరినై / ఎదారి హరికమవుతానో...
- దీవెన

“చలువ బట్టలతో / కొలువు దీరిన వంటలు / ఊరి
బయట ఒంటరిగా / ఒళ్ళంతా పరిచిన వంతెన / ఊరిని
కలుపుతూ / సంబంధాలు నిలుపుతూ” - ఊరు బయట.

“మధ్యాహ్నం ఎండలాంటి లోకంలో / కుతకుతలాడే
ఎనట్ల నీళ్ళలా వుంది మా వని / అందరికీ అన్నమై
గంజలా మిగులుతున్నాం”. - నెత్తుటి గులాబీలు.

“వంచభూత నమ్మిక ప్రకృతి / నదా స్వేద
పరిపోషకం” - స్వేదాంబరుడు.

“ఎంత తొక్కినా / వచ్చటి గరిక / పాదాల్ని
ముద్దిడుతూనే ఉంది” - హైకూలు.

“తల్లికోడి / పిల్లల్ని వెంటేసుకుని / దొడ్లంతా ముగ్గులు పెడుతుంది” - హైకూలు.

“కూలబడి కుములుతున్న కాడిమేడి / కారు చీకట్లో కదలని నాగలికర్రు.... నడలని అర్రుతో ఎలవటి దావటి గిత్తల గుర్తు” - చిన్నబోయిన చేను.

వ్యవసాయిక ప్రతీకల్పి అలంకారికంగా వాడి కవిత్వ లక్ష్యం సాధించటంలో లలితానందది అందెవెనెన చెయ్యి. అనుభూతిని రమ్యంగా వ్యక్తీకరించటంతో బాటు పాఠకుడిని తన అనుభూతి వర్షంలో తడిపి వేయగల శక్తిగల ప్రతీకలు, వదజాలం ఈ కవి సొంతం.

ముగింపు :

లలితానంద్ కవిత ప్రధానంగా ప్రతీకాత్మకమైనది. దీన్ని ఆస్వాదించాలంటే రసహృదయంతో బాటుగా కొంత మేధోపరమైన ప్రతిభ కూడా అవసరం. అప్పుడే రసానుభూతిని పొందగలం.

రైతు కుటుంబ నేవద్యం, గ్రామీణ బాల్యం, వ్యవసాయ అనురక్తి, అనుభవం కలగలిపి ఈ కవి కవిత్వాన్ని ప్రభావితం, ప్రభావంతం చేసాయి. కవిత్వపు ఆత్మను పరిపుష్టం చేయటంలో ఈ రైతు ప్రతీకలు ప్రధాన భూమికగా నిలిచాయి.

ఉపయుక్తం :

1. ఆకాశదీపాలు - హైకూలు - ప్రచురణ, 1997.
2. ఆలోకికం - లలితానంద్ కవిత - ప్రచురణ, 2015.
3. గుర్తుకొమ్మన్నాయి - స్మృతి కవిత - ప్రచురణ, 2018.

